

[Karl Olsen.]

stændige afvikling af restriktionssystemet, af ordningerne og tilskuddene, men vi er allerede nu kommet et stort skridt frem mod friere og sundere forhold i det danske næringsliv.

Når vi til oktober atter samles, vil vi stå overfor en række vigtige problemer, der kræver deres løsning. Vi vil komme til at beskæftige os med den bebudede skattereform, vi vil møde et toldlovsforslag og forhåbentlig et forslag om folkeforsikring, byggestøtte-lovsforslaget vil komme igen, og under forudsætning af, at den fornødne valutareserve til den tid er skabt, må liberaliseringen fortsætte. Endelig vil der forhåbentlig til den tid foreligge et færdigt resultat fra forfatningskommissionen, således at rigsdagen kan blive præsenteret for et forslag til en ny grundlov. Det er mit partiv håb og ønske, at vi i den kommende rigsdagssamling må kunne nå til en løsning af grundlovssagen, således at en ny grundlov kan blive færdigbehandlet og de fornødne valg og folkeafstemning være til side, så den kan underskrives den 5. juni 1953.

Bertel Dahlgaard: Selvom jeg sætter stor pris på det ærede medlem hr. H. C. Hansens charmerende venlighed, må jeg dog sige, at jeg, da han udfoldede den for lidt siden, i begyndelsen var mest tilbøjelig til at synes, at jeg ikke rigtigt havde tid til at lege med ham, men således som talen skred frem, kan jeg ikke helt modstå det, og det står noget i forbindelse med, at der på en måde var et psykologisk interessant moment i det ærede medlems tale. Jeg opdagede, at det ærede medlem og hans parti åbenbart har været misundelig over, at det radikale venstre traf aftale med regeringen om den politik, vi ønskede gennemført, og at denne misundelse måske oven i købet kan siges at være årsagen til, at socialdemokratiet blev arbejdsivrigt i sidste øjeblik. Det var vi glade for, men vi er ikke misundelige, vi hjælper til, hvor det kan blive endnu bedre, og jeg kan endnu føje til, at jeg er tilfreds med, hvad vi har bidraget til. Så kan man håbe, at socialdemokratiets vælgere vil være ligeså tilfredse med den politik, socialdemokratiet fører i fællesskab med regeringen.

Der er et enkelt punkt, hvor jeg efter den tale, det ærede medlem holdt, gerne vil henstille til ham at være en lille smule forsigtig i den kommende tid, og det er med hensyn til den prisstigningskampagne, som jeg forstår at han har været letsindig nok til at gå ind i. Jeg tror, at man må sige, at afviklingen af prisbindingerne er foretaget, bl. a. gennem

vort bidrag på en så hensynsfuld måde overfor forbrugerne, som man vel kunne vente. I denne forbindelse beder jeg det ærede medlem hr. H. C. Hansen erindre, at den tilstand, vi nu på dette område er indtrådt i, er nøjagtig den samme tilstand, som fandtes under den socialdemokratiske regering. Da det ærede medlem hr. H. C. Hansen var minister, sad han som medlem af en regering, der opretholdt samme priser på hjemmemarkedet som priserne til eksport. Det var først efter den socialdemokratiske regerings afgang, at der blev lagt loft over hjemmemarkedets priser som led i den prisstabilisering, som vi desværre må erkende ikke blev fulgt af andre erhverv.

Så er der een ting endnu, som jeg med henblik på fremtiden gerne vil bede det ærede medlem betænke i forbindelse med den prispolitik, som socialdemokratiet nu synes at ville bekende sig til. Jeg har forstået, at socialdemokratiet har holdt ret stærkt på en betydelig stærkere importregulering, en politik mod en del af liberaliseringen, og hvad er motiveringen derfor?

Ja, hvadenten det har været åbenlyst eller mere i det skjulte, er motiveringen derfor den, at visse erhverv, først og fremmest industrien, gennem importregulering skal have adgang til for den hjemlige produktion at tage højere pris end verdensmarkedets. Det synes altså, som om socialdemokratiet er af den anskuelse, at en sådan politik kan holde, samtidig med at man overfor landbruget ønsker restriktioner, der påbyder at tage lavere priser end verdensmarkedets. Mon ikke socialdemokratiet skulle tænke dette problem lidt nærmere igennem? Det radikale venstre afviser ikke, at der kan foreligge tilfælde under ekstraordinære forhold, hvor et erhverv har sådanne vilkår, at det ikke bør kunne oppebære verdensmarkedspriser. Det er det, der praktiseres gennem den kornlov, der vedtoges igår, det er det, der praktiseres med hensyn til en artikel som maltbyg, hvoraf der betales en eksportafgift, eller som til tider eventuelt kan tænkes praktiseret under et almindeligt prisstop. Men det kan ikke være den almindelige regel for det almindeligt arbejdende landbrugsproduktionsvirksomhed, og det føler jeg mig overbevist om, at socialdemokratiet en dag vil blive klar over igen, så det atter vender tilbage til landbrugsminister Bordings politik.

Jeg skal ikke fremsætte mange ord i anledning af de udtalelser, der fremsattes af det ærede medlem hr. Elgaard og af det ærede medlem hr. Karl Olsen. De to ærede medlemmer har jo den opgave ved slutningen